

Abderon Folkslag

Folkslag.

I Abderon så finns resterna utav många av de folkslag som förr levde i hela den gamla världen. Här kommer endast att omnämnas de största.

Abderons barn

Det folk som levde utspritt i Abderon innan flyktingarna kom hit kallas av de skriftlärda för Abderons barn. Detta är vanliga människor. De lever i byarna och i städerna och arbetar med allt från jordbruk till hantverk och handel. Detta är klart och utan tvekan det största folket. *Detta är vanligt folk ungefär som de brukar vara på lajv.*

Sjöfararna

Längs med kusten kom sjöfararna med otaliga skepp flyendes för svartfolken. Även om sjöfararna är kända för väldig förmåga att strida hade de inte manskapet eller stridtekniken att försvara land och mark. Deras stridande styrka ligger i rörlighet och intensitet.

Sjöfararna är även om de kan strida främst känd för sin förmåga att hantera och bygga vackra och oerhört effektiva fartyg. De lever längs med Abderons kuster och livnär sig här på fiske, jordbruk och jakt. De flesta män med självaktning äger en båt och gör med den handelsresor till olika delar av landet.

Sjöfararna kan med enklast ord beskrivas som vikingar/nordmän som brukar finnas på lajv. Men de kallas inte för detta av vare sig dem själva eller andra. Sjöfarare talar samma språk som Abderons barn och som ni kan se i detta dokument så har de mycket annat gemensamt.

Sjöfararnas religion stammar ur samma grunder som Abderons men de har behållit fler av de gamla sederna och dyrkar mer och grövre de mer krigiska gudarna. Överlag är Sjöfarare mer religiösa än vad Abderons folk är. De offrar gärna sina fiender om chans ges och religionen är på alla sätt närmare dessa.

Sjöfararna dyrkar en religion som liknar asatron och där väljer de att främst dyrka stora gudar som Tor, Tyr Oden. De offrar gärna något till någon av gudarna innan de går i strid och håller hårt i sin religion.

Sjöfararna är väldigt självständiga och accepterar inga hövdingar utan varje man är sin egen herre. Den enda form av band som man kan lite på är släktband och detta har lett till att de som tidigare satt i rådet var äldre män ifrån någon av de mäktigare släkterna. Sjöfararna lade dock ingen större vikt vid rådet utan tyckte mest att detta var ett narrspel.

Sjöfararna blev tilldelade sex stycken grevetitlar utav konung Törnhjärta. Dock så kallar sig grevarna för jarlar och de besitter områden där det bor mycket Sjöfarare. Till exempel den ö där Sjöfararna bor och områden vid floderna. Givetvis är det betydelsefulla personer från de stora släkterna som har fått dessa positioner.

Barbarerna

Sist av de stora folken att anlända till Abderon var de stammar med barbarer, som Abderons barn kallade dem. Ordet Barbar var då menat som ett negativt ord att beskriva någon som var oberäknelig, egensinnig och farlig. Ordets betydelse klingade positivt i barbarernas öron och de började själva använda det. Innan ankomsten till Abderon hade de aldrig haft ett namn för hela sitt folk och aldrig behövt heller.

Barbarerna är inte ett folk på det sätt som andra folk utan en ansamling av alla de nomadiska klaner som levde på de vida slätter Väster om Abderon. De har vissa likheter, som en krigsdyrkan och tron på förfäder, men skillnaderna är egentligen fler än likheterna.

Barbarerna lever i ett klansamhälle där den starkaste mannen styr klanen (även detta skiljer emellan klanerna men de flesta är ungefär som beskrivs här). När helst kan en annan man utmana ledaren och då avgörs vem som är klanledare med envig. Lagarna skiljer sig mycket från klan till klan men i de flesta klaner kan man alltid åberopa rätten till envig. Klanerna anser sig inte ha äganderätt till en viss bit mark men har rätt till bete under en viss tid på året. De klanhövdingar som lyckas vinna respekt hos andra klaner var de som blev valda in i rådet på klanernas möten. Nu så har även Barbarerna blivit tilldelade grevetitlar. Områdena tillhörande dessa finns på de vida slätterna i västa Abderon, där barbarerna har levt sedan de kom till landet.

Garthem Tjurnacke är ett legendariskt namn ibland alla klaner, det var han som först enade klanerna mot svartfolken och sedan ledde dem till Abderon när mannarna sinade och svartfolken fortfarande vällde fram. Fortfarande flera hundra år senare så sätter Garthem sina spår i barbarernas samhälle. Garthem stiftade en lag som säger att klanerna inte får kriga med varandra. Visst händer det att envigar förekommer mellan klanerna men regelrätta krig förekommer inte. När den sista klanen anlände till Abderon med Svartfolken i hälarna så klättrade Garthem upp på muren och myntade de ord alla barbarer än idag kan utantill: ”Död eller levande skall jag leda mitt folk tillbaka till vårt land. Mina förfäder och deras förfäder skall kämpa vid min sida.” På sin dödsbädd förklarade Garthem att han inte tillhörde någon klan utan alla. Han sa att varje år skall det hållas en turnering där den vinnande klanen får rätten att beskydda Garthems kropp. Detta är en stor ära och turneringen är årets största händelse.

Barbarernas religion baseras på tron att förfädernas andar följer dem. Hur denna tro sedan utövas skiljer från klan till klan. Vissa klaner mumifierar hela kroppen andra sparar bara vissa ben. Den högt dyrkade Garthem blev efter sin död mumifierad och hela hans kropp beskyddas med liv och lem. Klanerna tror att Garthems ande beskyddar dem och att han en dag kommer att leda dem till seger över allt svartfolk. Hos vanligt folk (hos barbarerna) så är det vanligast att spara några ben från sin fader. Dessa ben bär man alltid med sig i t.ex. en läderpung runt halsen. Att skada eller stjäla ett sådant föremål är strängt förbjudet enligt barbarernas oskrivna lagar. Om någon utomstående av oförstånd eller illvilja skulle skada en sådan talisman så kommer ägaren till den att utan pardon straffa denna med döden, detta har förstås hänt så även vanligt folk är ofta fullt medvetna om föremålens betydelse.

Barbarerna tror inte på andar som är onda, de anser att alla andar är både goda och onda precis som människor. Ett exempel kan vara att vid envig så anses inte bara männen kämpa utan även männens skyddsandar (ofta deras fäder) kämpar i ringen.

Andra raser.

I Abderon lever förutom människorna ett flertal andra raser. Nedan kommer en liten kort beskrivning av dessa. Observera att Mörkeralverna inte lever i Abderon utan utanför Muren.

Alverna i Abderon

Det finns fyra olika sorters alver i Abderon, Skogsalver (Silvaneldar), Ökenalver (Súrëeldar), Högalver(Tareldar) och mörkeralver(Monethel). Alver lever inom hela Abderon, och har blivit tvungna att bli lite mer samspelta med människorna. De som inte klarar av att leva sida vid sida med människorna reser iväg till Alvernas skog. Alverna lever gärna ett avskilt liv från de befolkade områdena i Abderon. Det legendariska bågskyttekompaniet ”In Ferrothi” är den bästa stridande alvenheten som strider tillsammans med människorna vid muren. De skjuter längre, säkrare och snabbare än vad en människa kan och det sägs att mer än ett slag har avgjorts med dessas skicklighet.

Ökenalver

I söder gränsar Abderon till en stor öken. Denna öken styrs av en särskild ras alver, Ökenalverna. De är vana att leva i den stekande hettan som skulle få en människa att gå under. De lever som nomader och de är de enda som känner öknen tillräckligt bra för att kunna resa i den. De lever i tält och flyttar ständigt runt i öknen på ständig jakt efter vatten. De håller ihop i grupper bestående av 20-30 alver med en gemensam ledare. Ledaren kallas hövding. De har också handelshövdingar som har stort inflytande över handeln med Abderons folk. Ökenalverna bär ogärna rustningar eller stora vapen. De har avsvurit sig den typiska alvbågen och slåss endast med knivar. Detta hindrar dem inte från att vara dödliga mot vilken fiende som helst. De är mycket skickliga krigare. Ökenalver har en betydligt brunare hudfärg än vad alver i allmänhet har. De bär sitt hår uppsatt och bär oftast tyg för ansiktet som skydd mot sanden i öknen. Innan strid målar de olika mönster på sina kroppar. Dessa alver lever oftast inte lika länge som andra alver på grund av sitt hårda leverne. De har stränga hederskodexar, håller alltid sitt ord och använder aldrig magi. Ökenalverna tror på reinkarnation för att uppnå deras eget nirvana. De återföds alltid i alviska själar för att lära sig något nytt, t.ex. närhet, grymhet osv. Ökenalverna är för sig själva och umgås helst inte med andra alver.

Skogsalver

Dessa alver bor i skogen Taure Laiqua, som styrs av en vacker drottning. Om de beger sig därifrån så lever gärna i de lite mindre befolkade områdena där de lever ett lugnt och fridfullt liv. Innan alverna skickade trupper till Toria för ett år sedan var det inte många alver som stred tillsammans med människorna vid fronten. Men det finns ett kompani som är vida känt i hela riket, det är det legendariska bågskyttekompaniet ”In Ferrothi”. Dessa är mycket skickliga bågskyttar och skjuter längre, säkrare och snabbare än vad någon människa kan och det sägs att mer än ett slag har avgjorts med deras hjälp. Skogsalverna älskar skogen och alla dess varelser. De gör inga varelser illa om de inte måste. De ser skönhet i naturen och bryr sig inte om världslig lyx på det sätt som Högalver eller Mörkeralver gör. De är snälla mot främlingar med goda avsikter, men är hänsynslösa mot främlingar med onda avsikter. Skogsalver går inte gärna i närstrid utan ligger hellre i bakhåll. De flyr hellre än illa fäktat. De bär endast lätta rustningar i läder och använder både som vapen. De bär färger i skogens nyanser som grönt, brunt och grått. De undviker svarta kläder på grund av att det är de kläder mörkeralverna använder.

Högalver.

Dessa alver är släkt med mörkeralverna, och det förstår man ganska snart om man träffar på dem. Deras karaktärsdrag är desamma som en Mörkeralvs. De är högfärdiga, politiska och vill ha mycket makt och ära. Högalver förväntar sig att andra raser visar dem respekt då de ser sig själva som den överlägsna rasen. De umgås mycket sällan med människor och om de gör det så är dessa nästan alltid adliga. Man skulle kunna kalla Högalverna för alvernas adel.

De är mycket utpräglade perfektionister och vill att alla handlingar ska ske under ordnade former. De får sällan några barn och får de det så är det oftast vid en mycket hög ålder.

Högalverna lever oftast strax utanför människornas städer i stora vita byggnader byggda uppe bland träden. Deras största stad ligger precis utanför Abderon och deras andra stad ligger utanför Hrrak. De älskar himlen och havet och deras favoritfärg är blå.

Högalver bär rustning när de skall ut i strid. Vapen som förekommer är bågar, svärd och sköldar. Det är viktigt för Högalver att vinna ära i strid.

Det finns en viss förståelse mellan Högalver och Mörkeralver då de faktiskt är släkt med varandra. En Högalv känner en Mörkeralv bättre än en Skogsalv.

Mörkeralver

(OBS! Dessa varelser kallas svartblod av människor!)

Mörkeralverna är de enda alverna som lever utanför muren. De är väldigt sadistiska och plågar andra varelser för sitt eget nöjes skull. De lever i stora städer byggda i svart sten med höga stentorn. De sätter högt värde på vackra saker, såsom silver, guld, ädelstenar m.m.

En Mörkeralv misstror alltid andra och litar inte på någon. De handlar diskret och tystlåtet och gillar inte att dra till sig uppmärksamhet. De skrider fram i strikt och disciplinerad takt. De är mycket högdragna och har alltid mål som gynnar dem själva. De anser sig oerhört överlägsna alla andra varelser och jämför dessa med djur. Deras uppträdande är därför ytterst föraktfullt och nedvärderande gentemot andra folkslag. De enda de skulle kunna tänka sig att behandla någorlunda jämbördigt är Högalverna. Men tycker dock att dessa svek dem när de valde människornas sida och valde att bo innanför muren. Mörkeralverna klär sig oftast i färger som svart, rött eller silver, och har precis som Högalverna mycket fina och välarbetade kläder. Mörkeralverna är även blekare i huden än de andra alverna.

Dvärgar

De kommer från de vidsträckta bergen i norr och de rör sig ibland i Abderon. Dock är dvärgar kända för att mer eller mindre ogilla människor. De är skickliga hantverkare särskilt inom hantverk som rör metall och sten. Det sägs att dvärgar har sina egna strider där de tar hand om de svartblod som får för sig att försöka ta sig in genom bergen, ingen vet dock säkert för dvärgarna låter inte någon besöka deras hem i bergen.

Även dvärgarna har män vid fronten, de är inte många men de är erkänt duktiga. Dessa är dock inte krigare utan experter på att reparera och förstärka den egna muren samt på att förstöra fiendens försök att bygga belägringsmaskiner.

Skogsvarelser

Inom Abderons gränser lever troll och vättar sida vid sida i de mer obebodda skogarna för att undvika människorna. De är inte aggressiva varelser och jämföras inte med Svartbloden. En människa i Abderon ser skillnad på troll och vättar och svartblod.

Troll och vättar brukar kallas för skogsvarelser och dessa brukar ej utgöra något hot. Det innebär att man varken ger sig på eller dödar någon sådan varelse så fort man ser den!

Troll

Troll sköter sig mest själva och brukar inte ställa till problem för befolkningen. Utan de håller sig i skogen och lever sitt eget lilla liv, antingen ensamma eller i grupper. De är inte våldsamma av naturen även om de kanske gör ner ett och annat träd då och då, då de oftast är omedvetna om sin egen styrka. (OBS! Det finns inga stridstroll i Abderon!) Dock kan troll bli väldigt aggressiva om de blir uppretade eller hotade, och då vill man inte vara i närheten då de är väldigt destruktiva.

Troll har ingen som helst förmåga att vara ledare eller att ens lyda så de är nästan inte kapabla till att göra nytta, men kan göra det om de blir mutade. Detta är deras största svaghet då de älskar mat i alla dess former. Troll anser att människor är stökiga och snabba varelser, och undviker dem i största möjlig mån.

Vättar

Vättar är små irriterande varelser som bönderna i Abderon jämför med rävar och vargar - skadedjur med andra ord. Därför fruktar man inte vättar lika mycket som svartblod även om det finns historier om barn som blivit bortrövade av både troll och vättar. Men man hyser dock en viss försiktighet jäntemot dem.

Vättarna håller sig oftast ur vägen för människorna men brukar dock få smak på böndernas får eller grödor. Men precis som man jagar en räv som kniper en höna så jagar man en vätte som kniper ett får. Ibland kan det även anordnas stora vättejakter i byarna när man haft stora problem med dem.

Svartbloden

Svartbloden har attackerat Abderon under 700 år. De är stora svarta bestar med stora vapen. De finns i alla sorter, både stora och små, de ser hemska ut och stinker något fruktansvärt. Ingen människa skulle närma sig ett svartblod utan en väldigt bra anledning eller en väldigt stor beväpnad grupp med sig för att driva dem på flykt. Men det finns dock vissa människor som umgås med dem, dessa kallas mörkervänner och om man blir upptäckt som det straffas man med döden.

Det sägs att svartbloden kom från norr över ishaven och de dräpte allt som kom i dess väg. Buden nådde även Abderon och muren blev klar bara en kort tid innan Svartbloden nådde landet. De är nästan uteslutande i grupper och ibland finns det även troll och vättar med i dessa grupper. Den absolut största delen av dem bor uteslutande i svarta landet men det finns även ett fåtal som lyckats ta sig in innanför murarna.